Karikatür

Yeni sanatlardan:
--- Git gide bütün dünyada resim zevki artıyor.
--- Evet, bilhassa göz boyamacılık

Şarlo İstanbula geliyormuş... (Gazetelerden)

Şarlo — Yahu, burada nekadar çok mukallidim varmış!..

No. 14 YIL: 1 FİATI 10 KURUŞ 4 Nisan 1936

Karikatür

Çıkaran : Sedat Simavi

İdarehanesi :
İstanbul, Ankara caddesinde hususî daire
Posta kutusu: İstanbul 103

Abone şartları :
Türkiye için seneliği 500, altı aylığı 250, üç aylığı 130 kuruştur. Ecnebi memleketler için seneliği 800, altı aylığı 400 kuruştur.

CUMARTESİ GÜNLERİ ÇIKAR SİYASÎ VE EDEBÎ MİZAH GAZETESİ

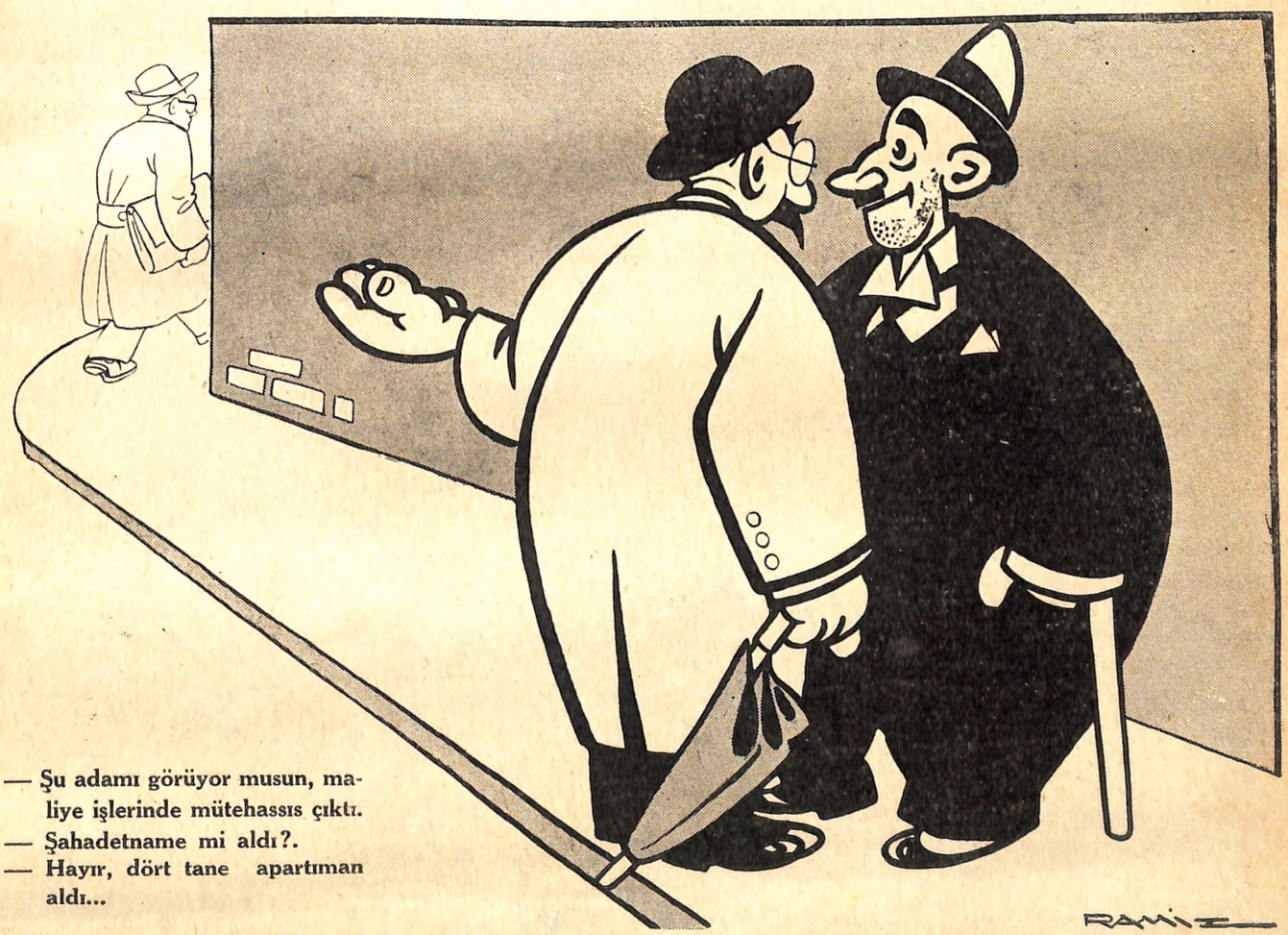

— Şu adamı görüyor musun, maliye işlerinde mütehassıs çıktı.
— Şahadetname mi aldı?.
— Hayır, dört tane apartıman aldı...

MECMUALARA DAİR

Yeni iktisat doktorlarımızdan biri yahudilerin ticaretteki muvaffakıyetlerinin sebebini de şöyle izah ediyor:

— Biz elimize birkaç yüz lira geçirip ticarete başlamıya karar verdiğimiz zaman çarşıya çıkarız. Sokaklardan birini şöyle bir teftişten geçiririz. Bakarız ki üç lokanta, iki tütüncü, dört kasap, beş bakkal, ve bir kiralık boş dükkân var. Dükkânın önünde durup hakimane bir düşünceye koyuluruz:

«Burasının lokanta, tütün, et ve bakkaliye ihtiyacı ziyadesile temin edilmiş. Bir manifatura dükkânı açılırsa dehşetli iş yapılır. Budalalar bilmem neye bunu görmemişler?» Ertesi günden itibaren dükkân tutulur, silinip süpürülür, yeni yaptırılan raflara, camekânlara kumaş topları, kravatlar, koku şişeleri yerleştirilir ve sermayenin ehemmiyetine göre birkaç ay yahut bir iki sene sonra da likidasyon yapılır ve sen sağ ben selâmet işin içinden çıkılır.

Gelgelelim yahudiye. O, gözüne kestirdiği sokakta meselâ bir bakkal ile sekiz çivici dükkânı görür ve bizim tamamile tersimize olarak: «Burada çivicilikten başka iş yürümüyor. Daracık bir sokakta sekiz dükkânın geçinmesi-

ne göre dehşetli iş var» der, ve tereddüt etmeden dokuzuncu çivi dükkânını açar ve Allah yardım ederse çivilerin hasılatile birkaç sene sonra Taksimde bir «Çivi apartımanı» yükselmiye başladığını görürüz.

Son zamanlarda eski Babıâlinin dört bir köşesinden mantarları, baldıranları, ballıbabaları imrendirecek bir bereketle fışkıran ve sayıları otuzu geçen mecmualar yahudilerin bu ince kaidesini bizim de nihayet anlamıya başladığımızı gösterir. Her zaman güzel nazariyeler ve nasihatlerle halka akıl hocalığı eden matbuatın bu sefer de aksiyon halinde bir misal ile halka önayak olmasına şaşmamalıyız.

* * *

«Üzüm üzüme baka baka kararır» derler. Bu eski ata sözünü «İnsan insana baka baka mecmua çıkarır» a değiştirmek hiç fena olmıyacak. Bende bile bugünlerde hafiften hafife istiklâl heyecanları belirmiye başladı. Süreyya paşa fabrikası işçileri gibi ameleliğe, yazı ameleliğine, bir nihayet vererek mecmua patronu olmayı düşünüyorum. Hattâ ilk nüshaların münderecatını bile şöyle tasarladım: «Evliya Çelebi Greta Garbo'nun büyük anasının anasile nasıl tanışmıştı?» «Abdülhamidin Avrupaya gizli seyahatleri», «Ayı ile insanın muaşakasından çocuk doğabilir mi?», «Eski Mısırlılarda erkeği kadına tahvil etmek usulü» vesaire... Tefrika olarak da nedense bu memlekette daima taze kalacak bir mevzu: «Abdülâziz nasıl tahtından indirildi?».

Yalnız bir mesele zihnimi kurcalıyor. Acaba lûgat kitabında imtiyazı alınmamış mecmua adı kaldı mı? Maamafih olmazsa mecmuanın çıkacağı ayın ismini koyarak, meselâ **Resimli Nisan Mecmuası** derim. Zaten zamanımızda bir mecmuanın bir aydan fazla yaşaması imkânsız olduğu için bu isim pek muvafık olur.

* * *

Vaktile bir mecmuada galiba İngilizceden terceme edilmiş bir şiir okumuştum. Şair: «Bu bir yaprak bile kımıldamıyor zannettiğimiz sakin ve hareketsiz mehtap gecesinde kâinatta ne cihanlar doğuyor, ne cihanlar yıkılıyor da haberimiz olmuyor» diyordu. Bu terceme şiiri ben de bir adaptasyondan geçirerek şu şekle koydum: «Fikir hareketi noktasından kıl bile kıpırdamıyor sandığımız şu Ankara caddesinde hergün ne mecmualar çıkıyor ve kapanıyor da haberimiz olmuyor.»

* * *

Bu bolluğa bir de yirmi sekiz sene evvel hürriyet ilânında rasgelmiştik. Yalnız o zaman anî bir inkılâp olmuş, senelerce sıkıntıdan sonra ahali zincirden boşanmışa dönmüştü. 1936 da acaba ne oldu? Bunun sebebi herhalde ne İtalyan Habeş harbi, ne Hitler ve Uluslar kurumu davası!..

Adamcağızın biri on üç on dört yaşındaki yeni yetişme baldızına dayanamaz, tenha köşelerde rasgetirdikçe kızı tutup tutup öpermiş. Çocuk dünyanın Hanyasına Konyasına ve böyle nazik davalarına pek akıl erdiremediği için alıalına morumoruna kendini eniştesinin kucağından kurtarır: «düğün değil, bayram değil... eniştem beni neden acaba öpüyor?» diye söylenirmiş. Biz de şimdi bu saf kızcağız gibi: «inkılâp değil, şenlik değil... bu mecmualara ne oluyor?» diye düşünüyor ve bir türlü işin içinden çıkamıyoruz.

* * *

Gözü açık bir kitapçımız mecmua bolluğunun sebebini bana şöyle izah etti:

— Mecmua çıkarmak zannedildiği kadar hesapsız bir hareket değildir. En iyi kitabı taş çatlasa senede dört yüzden fazla satamazsın. Halbuki herhangi bir mecmua ilk çıktığı bir iki haftada en aşağı beş altı yüz tane satar. Gözaçıklığı edip üçüncü nüshadan ibaret gazeteyi attil edersen hiç zararın yoktur. Elde kalan nüshaları da on kuruştan beş kuruşa, sonra derece derece üçe, ikiye, bire indirmek suretile okutmıya devam edersin. Zaten halk

DÜNYANIN HALİ:

Musolini — Adolf, azizim dikkat et, ne kadar olsa saçtır...

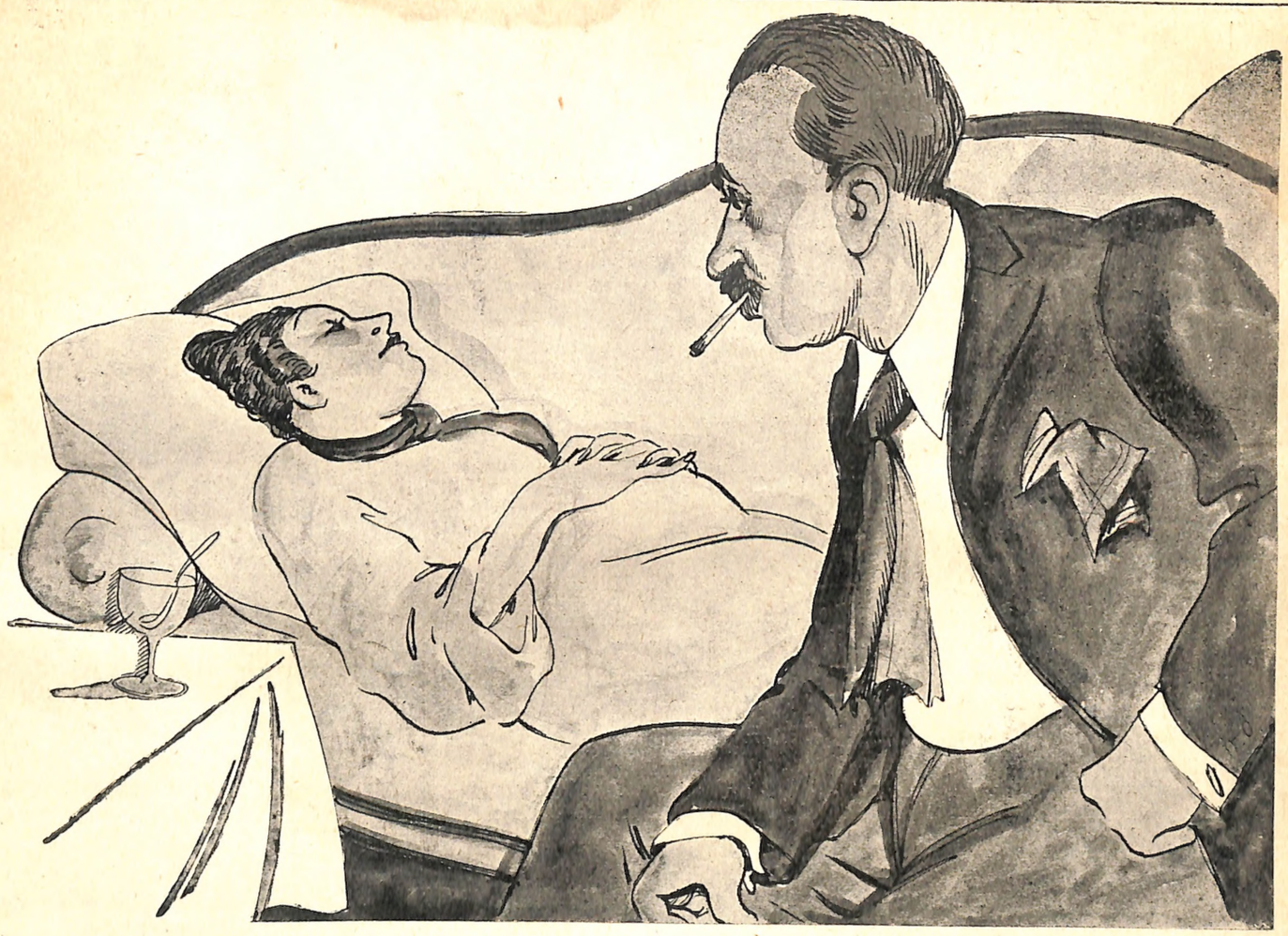

— Kız mı olsun istersin, oğlan mı?.
— Ben sinema mevsimini geçirdikten sonra ne olursa olsun!

Kâr, zararın ortağı olduğu gibi, aşk da yalanın ortağıdır.

Koca aptal, âşık akıllı olmalı ki kadın için ikisi de işe yarasın!

Aynaya sık sık bakan kadın, güzelliğinden şüpheye düşmüş demektir.

En kıskanç kadın, aynadan akseden hayalini bile kıskanan kadındır.

Müteveffa Fransız Başvekili Briyana sormuşlar:

— Üstat fuhuş nedir?

— Aşkın paralı cinsi, cevabını vermiş.

Aşk işinde para, yalancı şahit gibidir. Aldatmaktan başka bir işe yaramaz.

Viktor Hügoya sormuşlar:

— Dünyada en kolay şey nedir?

— Ölüm!

— Niçin?

— Çünkü ölümde zengin, fakir, akıllı, aptal, zayıf ve kuvvetli, hulâsa herkes muvaffak olur.

Aşk: İlkbahar, izdivaç: yaz, kavga: sonbahar, ayrılık: kış.

Fakat bazan bu kaidenin aksi de doğrudur.

Güldiken

VAHŞİ HAYVAN

Muallim sordu:

— Oğlum, bana birkaç tane vahşi hayvan ismi say bakayım.

Küçük Özcan hiç düşünmeden cevabı yapıştırıverdi:

— Tramvay, otomobil, kamyon...

ZOZO İLE KIZI

Zozodan bahsediliyordu. Onun sahneye çıplak çıktığını anlatan bir arkadaş dedi ki:

— Tuhaftır, bu kadının vücudü, yüzünden çok daha genç. Sanki bir genç kız vücudünün üstünde anasının başı var.

İçimizden biri ilâve etti:

— Muvaffakıyeti de ondan: Ana kız beraber icrayı sanat ediyorlar, dedi.

da, bu kargaşalık arasında isme, tarihe dikkat edecek halde olmadığından büyük bir kısmı da böyle gider. Geri kalanı da okkaya verdin mi herhalde biraz kâr bile edersin. Bu hesaba göre mecmua çıkarmak kitap çıkarmaktan çok daha kârlıdır.

Eski takvimler senelere, fil senesi, horoz senesi gibi birtakım isimler verirlerdi. Bu seneye de mecmua senesi demek hiç yanlış olmıyacak. Yalnız borsamızın neşrettiği günlük bültenlerde Türk ve İngiliz altını, Fransız frangı, İtalyan lireti için olduğu gibi mecmualar için de bir hususî hane açmalı ve: «Mecmualar **açıldı: 25, kapandı: 22**» yolunda haberlerle halkı günü gününe bunların ahvali hakkında aydınlatmalıdır.

KARİKATÜR

EDEBİYAT ANKETİ

Bayan Suat Derviş Cumhuriyet gazetesinde edebiyata dair bir anket yaptı. Ediplerden biri muharririn dokuz sualine verdiği cevapları yanlışlıkla bizim gazateye gönderdi. Aynen neşrediyoruz:

1 — Bizde son inkılâbı olmadan evvel haber veren bir edebiyat var mıdır?

— Bizim edebiyat Bay Fatinin rasathanesi gibidir. Hâdiseleri olduktan sonra haber verir. Onu, eski bir Acem Şahının vapur hareket ettikten sonra arkasından yetişen istimine de benzetmek mümkündür.

2 — Bizim edebiyatımızda en yüksek şahsiyet kimdir?

— Bunu söylemiye tevazuum mânidir. Maamafih bunu henüz öğrenmemiş olmanıza hayret ve teessüf ederim.

3 — Edebiyatımızda en manasız ve kıymetsiz bulduğunuz şahsiyetler kimlerdir?

— Kimlerin beni okumadıklarını ve anlamadıklarını bilemediğim için şimdilik bu suale de cevap vermekte mazurum.

4 — Bizde tam manasile millî eserler hangileridir?

— Göksu testileri, Eyüp oyuncakları.

5 — Bizde Avrupa dillerine terceme edilmiye lâyık eserler var mıdır?

— Vardır. Benimkiler.

6 — Enternasyonal şöhret kazanmıya namzet kimse tanıyor musunuz?

— Tanıyorum. Şair Salih Zeki.

DAİRELERİN MÜHİM BİR İŞİ

Daire odacıları - hiç bir şeyin farkında değil gibi görünen bu cahil, kaba saba adamlar - dairelerin içyüzünü ne kadar iyi bilirler.

Geçen sabah bir daireye işim düşmüştü. Koridorda dolaşırken iki odacının konuşmasına kulak misafiri oldum.

Biri: — Sizin müdür bu sabah nekadar erken geldi? Acaba çok işi mi var ki? dedi.

Öteki sırıtarak cevap verdi:

— Dün gece düğündeydi. Uykusuz kalmış olacak...

GAZETELERİMİZ

Memleketimize yeni gelmiş olan ve ötede beride işittiği kelimeleri defterine kaydetmek suretile Türkçeyi biraz söktürmiye çalışan bir ecnebi bana sordu:

— Sabahları gazeteciler Cumhuriyet, Kurun, Zaman, Tan diye bağırıyorlar... Cumhuriyetin manasını biliyorum. Kurun ne demek?

— Türkçe vakit.

— **Zaman** ne demek?

— O da farisice vakit...

— **Tan** da Fransızca vakit olduğuna göre demek sizde gazeteler hep vakit diye çıkar?

ARTİSTLERE PARA CEZASI

Vasfi Rıza ile Hazıma Şehir tiyatrosunun iyi işlemediği hakkında bazı sözler söyledikleri yahut yazdıkları için onar günlük gündelik kesimi cezası verilmiş. Bu usul dairelerde olduğu gibi Şehir tiyatrosunda da taammüm ederse tiyatromuzun aylık bordrosunda şöyle manzaralar göreceğiz.

Rejisör Ertuğrul Muhsin 2 gündelik (provada esnediği için)

Behzat: 3 gündelik (şişmanlığını bahane ederek sahnede fazla koşmadığı için).

Galip: 2 gündelik (lâkırdı söylerken aksırdığı için).

Talât: 3 gündelik (aşk sahnesinde aktrisi gevşek öptüğü için).

Emin Beliğ: 5 gündelik (oynadığı rolde bir belediye mühendisini tehzil ettiği için).

Mahmut: 8 gündelik sahnede «yalnızlıktan korkuyorum» dediği ve bu sözü ile salonun boş olduğunu, işlerin iyi gitmediğini ima ile anlattığı için.

Balet artistlerinden: 4 er gündelik; bacaklarını kâfi derecede açmadıkları için.

HAKLI KORKU

Şakacı bir arkadaşa geçen gün tramvayda saati sordum.

— Mazur gör, çıkarmıya cesaret edemiyorum, dedi.

— Yankesiciden mi korkuyorsun?

— Arkamızda belediye meclisi âzasından biri oturuyor.

— ???!!!!

— Senede bir milyon liralık yol yapmıya karar vermişler. Cayır cayır vergi arıyorlar. Saati görür de ona da vergi koymayı hatırlar diye korkuyorum.

NİÇİN BOŞANIRLAR?

Karısına karşı boşanma davası açmış bir arkadaşa geçen gün biraz nasihat etmek istedik:

— Bu işe çok üzüldük, dedik, bayanınız emsalsiz bir kadındır. gençtir, iyi tahsil görmüştür. Güzelliği için de bir diyeceğin yoktur sanırız. Fazla olarak ev kadınıdır. Sonra temiz ve namusludur.

Arkadaş bunların hepsini başı ile tasdik ediyor fakat cevap vermiyordu.

Sözü değiştiriyor gibi yaparak:

— İskarpinlerimi nasıl buluyorsunuz? Dedi.

— Gayet güzel.

— Derisine de, biçimine de bir diyecek yok değil mi? Halbuki ben onları ya satmıya ya atmıya mecburum. Çünkü ayağımı sıkıyor.

PAPAGAN

Karikatürün Edebiyat Anketi:

Hüseyin Cahit'le

MÜLÂKAT

Rahmetli Taninin pürhayat sahibini evinde ziyaret ettim. Yazı yazıyordu. Tasrih edelim: Yedigüne bir müsahabe, kendi mecmuasına on sekiz terceme, üç telif makale, başka gazetelere fıkra, hikâye, anket, cevap, beyanat ve dostlarına tezkere, mektup, okuyucularına teşekkürname yazıyordu. Masasının üstünde Fransızca, İngilizce, İtalyanca, Lâtince, Yunanca, İbranice, Arapça, Acemce, Osmanlıca, eski Türkçe, yeni Türkçe diksiyonerler vardı.

— Pek meşgulsünüz üstat... Dedim, acele sorup gideyim: Bizde edebiyat var mıdır?

— Hem vardır, hem yoktur, buyurdu.

— Efendim?

— Bizde edebiyat hem vardır, hem yoktur. Vardır, çünkü maşallah yazı yazan pek çok; yoktur, çünkü yazılanları okuyan yok!

— Siz yazmaktan okumıya vakit buluyor musunuz? Meselâ gençleri okuyor musunuz?

— Hem okuyorum, hem de okumuyorum.

— Nasıl?

— Okuyorum, çünkü birçok yeni kitapların satırları üstünden gözlerim geçiyor; fakat okumuyorum demektir, çünkü anlamıyorum.

— Yeni istidatlar görüyor musunuz?

— Hem görüyorum, hem görmüyorum.

— Garip şey.

— Evet. Görüyorum, çünkü birçoklarının yazmıya hevesleri var; görmüyorum, çünkü hiç birinin yazmıya istidatları yok.

— İyice kavrıyamadım.

— Bu yazı bolluğunda yazmamıya muvaffak olmak hakikî istidattır: Biraz da okumak için...

— Bunların içinde hiç okuyan yok mu?

— Hem var, hem yok.

— Acayip!

— Evet, var, çünkü koltuk altlarında Fransızca, İngilizce, Almanca kitaplar taşıyan muharrirler görüyorum; yok, çünkü hep okuduğunu yanlış anlıyorlar!

— Siz edebiyatımıza birşey tavsiye eder misiniz?

— Hem ederim, hem etmem.

— Çok tuhaf!

— Tavsiye ederim, çünkü biraz büyük sözüne muhtaçdır; tavsiye etmem, çünkü bir kulağından girer, öbüründen çıkar.

Hüseyin Cahit ansızın kalemini elinden bırakarak bana sordu:

— Siz bu söylediklerimi yazacak mısınız?

Gülerek cevap verdim:

— Hem yazacağım, hem yazmıyacağım.

— Nasıl şey o?

— Yazacağım, çünkü yazdıklarım Karikatürde çıkacak; yazmış sayılmıyacağım, çünkü biz işin alayındayız, ciddi olduğuna kimse inanmaz.

— Hem hakkınız var, hem yok! dedi.

Fakat ben ilk hükmü kabullenerek üsdattan izin istedim ve ayrıldım.

Mülâkatçı

——ooo——

YAKIN AKRABA!..

Bayan kaşlarını çatarak açtı ağzını yumdu gözünü hizmetçiye çıkışıyordu.

— Biraz evvel bahçe kapısının önünde bir erkekle konuşuyordun; kimdi?

— Ağabeyimdi.

— Ya?.. Adı nedir ağabeyinin?

— Sormaya vakit bırakmadınız ki!..

— Bu çorbanın içinden beyaz kıllar çıkıyor....
— Ahçının sakalından düşmüş olacak. Onlar siyahtır ama kaynamış da boyası çıkmış...

TABİAT KARŞISINDA GENÇLİK

Şair: — Bahar, hayat ve heyecan mevsimidir güzelim... Şu çiçek açmış ağaçlar, şu tatlı hararetile parıldıyan güneş şu cıvıldaşan kuşlar sana birşey söylemiyor mu?...

— Söylüyor... Arkandan artık kışlık mantoyu çıkar da bir baharlık elbise yaptır diyor!...

OLUNCA

Severim dolaşmayı kırda, bahar olunca,
Altımda bir araba, yanımda yar olunca,

Tarlalar İlkbaharda çiçeksiz olsa bile
Canlı çiçekler açar dağda, pazar olunca.

Sokulur biribirine biraz ısınmak için
Kolkola dolaşanlar, fazla rüzgâr olunca.

Benim ne sevgilim var, ne binecek arabam,
Ta uzaktan bakarım kızlar katar olunca.

Hangisine aşkımı yazsam, yana yakıla,
Mektuplar geri gelir koca tomar olunca!

Genç yaşımda yüzüme bakmıyanlar cihanda.
Hiç metelik verir mi ben ihtiyar olunca?

Ben de biraz bilirdim güzel görünmesini
Kolda altın düğmeler, cepte dinar olunca.

Dağ demez, dere demez, aşardım bir nefeste
Benim elimden tutan Celâl Bayar olunca!

Kilidini açardım gördüğüm her kapının
Elimde tali gibi bir anahtar olunca.

Ben de yakınlarımı bir bir yerleştirirdim
Ya müdiri umumî, ya müsteşar olunca.

Atlatırdım geleni, gideni renk vermeden,
Elde şairlik gibi bir de mantar olunca!

Ben de temsil ederdim yurdu şanla, şerefle.
Boyum Ruşen Eşrefle az çok ayar olunca.

Nasıl revaçta olur Yahya Kemal gibi, ah,
İlhamımın mahsulü kantar kantar olunca?

Her beyti ölçülüyor saylavlık, elçilikle,
Şairlerin yazdığı azar azar olunca!

İstiyorlar ki sonra biz de keyif sürelim,
Ben bahtiyar olayım o bahtiyar olunca!

Lâkin onlar derdime niçin ortak olmazlar?
Hemen kulak tıkarlar feryadüzar olunca?..

Çamdeviren

Şarlo ve Naşid

Şarlo yeni bir film çevirdi diye kıyametler kopuyor. Meşhur komik yine milyonlar kazanacak. Evelki gün bizim komik Naşide rastladım. Şarlodan bahs açıldı.

— Çok merak ediyorum, Bay Naşit, dedim, sen Şarlonun filmlerine gider misin?

— Giderim, dedi.

— Herkes kadar güler misin?

— Ne gezer! ben ağlarım.

— Neye ağlarsın?

— Halime!

——ooo——

Mis Sinema

Avrupada güzellik müsabakalarında kazananlara, milletine göre «Mis Frans», «Mis İtalya» ilâh.. derler. Şimdi Fransada bir de «Mis sinema» seçimi yapıyorlar. Feriha Tevfikle konuşuyorduk:

— Bizde de böyle bir müsabaka yapılsa güzellik müsabakasında olduğu gibi bunda da kazanır mısınız? «Mis sinema» olur musunuz? diye sorduk.

— Mis gibi, dedi.

YORGAN KAVGASI

Hoca gece uyurken dışarda bir patırdı olmuş. Karısı:

— Efendi! kalk bak! nedir o gürültü! diye uyandırmış. Hoca da soğuk almamak için yorganı sırtına alıp dışarı çıkmış. Bakmış, iki kişi kavga ediyor:

— Bre etmeyin! ayıptır. Geceleyin halkı tedirgin ediyorsunuz! falan diye aralarına girmiş. Biraz uğraştıktan sonra iki kavgacıyı ayırmıya muvaffak olmuş ama eve dönerken bakmış ki sırtında yorgan yok olmuş.. Ses etmeden içeri girmiş. Karısı sormuş:

— Neymiş o kavga?..

— Kavga bizim yorganın başına imiş! demiş..

Habeş - İtalyan harbi.. Zecri tedbirler, muharebeler falan derken Almanların (Ren) mıntakasını işgali işi ortaya çıktı. Fransızlar ayaklandılar. İngiltere, dünyada bir harp olmasın diye aralarını bulmıya çalıştı, uğraştı ve az çok da muvaffak oldu. Lâkin haber alıyoruz ki; Fransa, Alman meselesinde kendisine zahir olsun diye İtalyaya karşı zecri tedbirlerin kaldırılmasını ve Habeş harbinin bitirilmesini temin etmiş..

Habeşlerin ezilmemesi, Habeşistanın işgal edilmemesi, (Tana) gölü civarının İtayla eline geçmemesi, İngiltere için hocanın yorganı kadar lüzumlu idi. Alman - Fransız kavgasında araya girdiği zaman bu yorganı sırtından alırlarsa İngiliz diplomasisinin sanılan parlaklığı sönmüş olacaktır.

— Oohalde nanasıl tatatanıdınız?.

Diye sormuş, o da şu fıkrayı anlatmış:

— Size bir fıkra anlatayım müsaadenizle. Birgün birisi bir lokantaya gitmiş. Bir çorba ısmarlamış, çorbayı çatalla yemiş. Bir rosto ısmarlamış onu da kaşıkla yemiş. Kompostoyu da bardağa boşaltıp içmiş. Yemeği bittikten sonra para verirken gişedeki kadın:

«— Teşekkür ederim. Mübaşir efendi! yine buyurun!» demiş. Acaba müşterinin mübaşir olduğunu nereden anlamış?

Kekeme dostum aklına gelen her ihtimali söylemiş; tavrından, parmaklarının mürekkebinden falan filân. Tabiî hiç biri tutmamış ve sormuş:

— Bububulamadım. Söyler mimisiniz?!

— Aman efendim: gayet basit: üniformasından tanımış..

— Ha!!! sisisiz de bebebeni.. kılığımdan tanıdınız?..

Demiş, öteki de artık kekemeliğini bukadar unutan bir adamın üstüne varmamış.

Bu da bukadar. **B. Felek**

NEREDEN ANLAMIŞ?!

Bir dostumu bir diğerine gıyaben prezante etmiştim. Prezante ettiğim bu dost kekeme idi. Biraz da şemailini anlattığım bu kekeme dostumu öteki ahbabım vapurda görmüş. Hemen yanına sokulmuş:

— Ben (Felek) in bahsettiği falan adamım. Zatıâlinizi görünce derhal arzı hürmete koştum... demiş. Öteki sormuş:

— Pe pe pek güzel ama siz be beni hiç gögörmüş müydünüz?.

— Hayır!.

Tiyatro muharriri — Piyesimin ilk temsilinde, halk gişelere hücum etti...
— Bari herkes paralarını geri alabildi mi?.

Deniz Haman

DÜN

nlarında Hayat

BUGÜN

— ... Bana bak ben Himayei hayvanat Cemiyeti âzasındanım... Tavukları böyle başaşağı taşıma... İncecik bacakları vücudlerinin ağırlığını çekemez... Bu yaptığın işkencedir!...

Kızcağız hem güzel, hem de çok zengindi.

— Öyle ama, babası iki gün evvel iflâs etti.

MUHALİF ÂZA

Romancı Mahmut Yesari içkiyi henüz bırakmamıştı. Birgün lokantada içki aleyhtarı Yeşilay cemiyeti reisi doktor Fahrettin Kerimle karşı karşıya öğle yemeği yiyorlardı. Yesari dayanamadı, garsona bir rakı ısmarladı. Akşam içkisine bile hiddetlenen doktorun canı sıkıldı, Mahmuda bir teklif yaptı:

— Kuzum Yesari, sen de bizim aramıza girsene.

— Yani bu yaştan sonra doktor mu olayım.

— Hayır canım. Yeşilay cemiyetine gir.

Mahmut en tabiî edasile:

— Hay hay, dedi, gireyim.

Doktor Fahrettin Kerim hiç ummadığı bu iltihakdan çok sevindi. Fakat Mahmut Yesari kadehi boşalttıktan sonra sözünü tamamladı:

— Fakat bir şartım var. Muhalif âza olurum.

BÖYLESİNİ...

Genç kız, yeni nişanlısı ile bahçede dolaşıyor, etrafını sevinçle seyrediyordu. Nişanlısı, genç kızın göğsüne bir lâle iliştirdi, kız gülerek çiçeğe baktı:

— Böylesini hiç görmemişdim!

Sahiden lâle çok güzeldi. Biraz sonra sevimli bir kuzuya rasladılar, kız yavruyu kucağına alarak sevdi:

— Böylesini hiç görmemiştim!

Deniz kenarına geldiler, batan güneşle doğan aya uzun uzadıya baktılar. Kız:

— Böylesini hiç görmemiştim!

Dedi. Etrafa akşamın ıssızlığı çökünce, nişanlısı dayanamadı, genç kızı birdenbire yanağından ilk defa olarak öptü, kız telâşla haykırdı:

— Böylesini hiç görmemiştim!

Şu muhavereyi bir tramvay yolcuğunda işittik:

— Bu sene yaş meyva ihracatı çoğalmış.

— Piyasanın şeftalisiz kalmasından belli.

İFLÂS

— Aman azizim, Neclâ ile iyi ki evlenmemişim.

— Ben hata ettiğini zannediyorum.

— Şu adamın her hali deliye benziyor...
— Aman ne diyorsunuz... O yeni tarzda şiirler yazan büyük bir sanatkârdır...
— Öyle ise iyi anlamışım!..

— Yahu, sen onlara kokoz diyordun ama eşyaya baksana...
— Ne bileyim ben, bir arabalık eşyamız var diyorlardı!...

Aşka ve kadına dair

Tabiat kadına bir kılıç vermiştir ki ismi «dil» dir. Erkeklerin kılıcı paslanır. O asla.

Çin ata sözü

İşsiz kadın ya çekişir ya sevişir.

Ata sözü

Aşk ile alay ediyor gibi görünen kadın karanlıkta şarkı söyliyen korkağa benzer.

Ruso

Ateşli âşık ateşli hatibe benzer. Ona cevap verecek ağız değil dayanacak kulak lâzımdır.

Şaraton

Kadının hayatı nekadar boş olursa kalbi okadar dolu olur.

Ruso

Kadınların vaidlerini ya rüzgâra yazmalıdır ya dalgaya.

Katül

Hiç âşıkı olmıyan kadın çok bulunur ama tek âşıkı olan kadına raslayamazsınız.

Mendes

İhtiyar erkeğin genç karı alması cahilin eş ahbap okusun diye kütüphane meydana getirmesine benzer.

Riga

Kadının size bakmasını isterseniz siz ona hiç bakmayın.

*

Kadının en aptalı erkeğin en akıllısına on kere külâh giydirir.

Rosper

Mum sönünce bütün kadınlar bir olur.

Plütark

Hafif kadının kalbi gül gibidir. Her geçen bir yaprağını koparır, varacağı kocaya sade dikeni kalır.

HİDDET

Bayanın suratı çok asıkâ. Belli ki fena halde kızgındı. Bay sordu:

— Karıcığım.. Canın niçin sıkılmış yine?

Bayanda ses yok.

— Söylesene Neclâ... Niçin kızdın?

Bayan yavaş yavaş ağzını açtı:

— Baksana.. Havalar düzeldi. Bahar geldi, çayırlar yeşillendi, ağaçlar çiçeklendi.

— Buna kızılır mı hiç.. Sevinmen lâzım.

— Mümkün mü hiç?

— Niçin?

— Niçin olacak.. Bahar geldi, daha bir kat elbise bile yapamadım. Buna sevinecek değilim ya.. Kızacağım, canım sıkılacak elbette!

Bayın işleri bozulmuş, kazancı azalmıştı. Fakat o pişkin bir delikanlı idi. Bu sefer de her zamanki pişkinliğile cevap verdi:

— O halde karıcığım, dedi, bütün yaz mevsimince hiddetin geçmiyecek!

Eczacı — Bu reçetedeki ilâcın eşi yoktur. Hem pahalı da değildir... Yalnız 375 kuruş. Fakat alır almaz tesirini görürsün..
Hasta — Almadan bile tesirini gösteriyor.....

Bahara dair:

Felsefe kırıntıları

Baharda bütün dalların, fidanların ağaçların kanı kaynar... Kanı kaynamıyan, yalnız odundur!.

*

Bir salkımı koklayıp da: «Oh!» diyen bir erkeğin beyaz bir kız görünce: «Ah!» dememesi ya sersemliğinden, ya kılıbıklığından ileri gelir.

*

Göğsüne bir çiçek takarak dolaşan bir kızın bir bal arısı beklediğine şüphe yoktur.

Baharı âşık olmadan geçiren bir gencin öteki mevsimlerden fayda beklemesi, kalbe değil, kalıba ehemmiyet vermesi demektir. Böyleleri ile karşılaşanlara ihtiyat tavsiye olunur!

*

İlkbaharda sevişenler sonbaharda evlenir, sonbaharda sevişenler ilkbahara kavuşmadan ayrılır.. Çünkü arayerde yazın sıcaklığı ile kışın soğukluğu var!

*

Bahar gelince gözünü dört açmıyan kız anaları yazın iki gözünü birden kapamalıdır.

*

Çiçeğin beyazını seven kadının beyazını, pembesini seven, pembesini sever derler. İyi ki siyah çiçek yok!

*

Baharda gençlere kalp yetişmez. Nasreddin hocanın ayı kırpıp yıldız yaptığı gibi gençler de kalplerini böle böle bir çok kalpcikler yaparak şuna, buna dağıtırlarsa kusur bulmamalıyız.

F..

Öğretmenler Arasında

Mehmet Emin = bayılırım bonbona
Sadrettin Celâl = bu akşam gel löbona
Haydar Niyazi = birinciyim damada
Niyazi Tevfik = üstat uyuklamada
İsmail Habip = bir gezer bin yazarım
Halit Fahri = bana değdi nazarım
Hüseyin Pektaş = bahçeme gül yaraşır
Hilmi Ziya = tonlarla ilim taşır
Sabri Esat = ben söyleyim sen anla
M. Sami = boy ölçerim çobanla
Münif Kemal = bektaşi sırrı yaşım
Osman = Vefalı arkadaşım
Süleyman Şevket = edebiyat azaldı.
Sadri Etem = boyum epey uzaldı
Nurullah Ataç = kâh gökte kâh yerdesin
Faruk Nafiz = tekaütlük nerdesin.

Portreler

FERİHA TEVFİK

Bazı artist kadınlar vardır ki tiyatroda sahneden nekadar uzakta oturursanız onları okadar genç ve güzel görürsünüz. Araya giren mesafe, göze görünmiyen bir makiyaj gibi, onları pudradan da, boyadan da, tuvaletten de. ışıktan da fazla gençleştirir ve güzelleştirir. Feriha Tevfik bunlardan değildir. Mesafeyi, renkli ışıkları, tuvaleti, makiyajı kaldırınız, geriye kalan Feriha Tevfik, saçlarının altın bulutları ile, gözlerinin gök mavisile, çevik ve zarif endamı ile yine sahnede gördüğünüz Feriha Tevfiktir; bu kabını doldurup taşırmış güzelliğe sun'î maddeler hiç birşey ilâve edemez.

Güzellik müsabakasında kazanmış olmasına rağmen - evet, rağmen! - Feriha Tevfik cidden güzel bir kızdır, âmenna... Türkiyede buna en aşağı yüz bin çift göz şahittir. Fakat bir de onun sesini o yüz bin çift gözün üç santimetre yakın, bitişik komşusu olan kulaklara soralım. Onlar dile gelseler diyecekler ki: «doğrusu, biz komşumuz gözler kadar bahtiyar değiliz. Feriha Tevfik'in saçlarındaki altını, sesinde duyamıyoruz; gözlerinin küçük mavi ampulleri sesini aydınlatmıyor; vücudünü elektrikliyen pil hançeresinde yoktur. Fakat yine de bu ses, yük arabası, kepenk, tramvay dandanı, köpek havlaması ve türlü türlü gürültülerden yorulan bizlere, nefis bir musiki şerbeti gibi geliyor. Söylediği şarkıları unutmuyoruz.»

Hayır, hayır! Feriha Tevfikten hiç bir gözün, hiç bir kulağın şikâyeti yoktur. Siz münekkit denilen o somurtkan. müşkülpesent, kendini beyenmiş heriflere bakmayınız. Bir araba lâkırdı. Yok, ikinci perdenin, üçüncü meclisinin, dördüncü mükâlemesinin, ikinci fıkrasının sonundaki şarkının ikinci röfrenini söylerken ses yarım ton fosnot yapmış, yok, şarkının neşesi, tamperaman olarak dansın ritmile müsavi kıymette değilmiş. Haydi efendim... Biz

Operete gidiyoruz, Konservatuvar imtihanına değil. Millet işin alayında. Var mı âlâ orkestra, var mı cicili bicili dekor, var mı hoplatıcı dans havaları, var mı serpantin gibi yağan ışıklar, var mı balet, var mı çifter çifter komikler, taklitler, alaylar, var mı nihayet bizim Feriha Tevfikimiz... Yaşasın!

Biz Avrupa opereti görmedik ki bu lâkırdılardan anlıyalım. Şişman Peruzdan, tombalak Şamramdan ve lûpur lûpur sallanan kantocu göbeğinden yetişme bir seyirciyiz. Şarkılı oyundan operete, Şamramdan Ferihaya yükseldik. Sesteki ritme filân kim bakar yahu?

Feriha Tevfik bize deli dolu, üç saat bir lüküs hayat seyrettiriyor. Onun billûr kahkahaları, bize eski Direklerarasının çatlak zurna sesli kantocularının cilvelerini aratmıyor. Ağzının ucunda birer karanfil varmış gibi çiçeklenen gülümseyişleri bile kâfi.

Neşeli bir sinema filmi yapmak istediğimiz vakit yine ilk önce ona müracaat etmiyor muyuz? Hem nereden nereye... Bu çocuk ilk önce daktilo imiş. Sonra güzellik müsabakasını kazandı, yani sahneye ilk önce Cumhuriyet gazetesinde çıktı, Yunus Nadi operetinde birinciliği aldı. Arkasından Darülbedayi, Operet, sinema...

Meğer Feriha Tevfik yazı makinesinden piyano sesleri duyuyormuş ve kâğıdın üstüne basılan harfleri balet dansözleri gibi görüyormuş. İstidat nasıl olsa kendini belli eder ve insanı yazı makinesi başından kaldırarak sinema makinesinin önüne koyar. Fakat bunu bütün daktilolarımız için temenni etmeyiz, çünkü devairde işler durur ve ağustos böceği gibi yazın çalıp kışın oynamıya başlarız. Şimdilik onlar arasından bize bir Feriha kâfi.

Fırça

Hikâye

UĞURSUZ

Parkın karşısındaki çardaklı kahvede oturuyorduk. Fahri, daha çaylarımız gelmeden sıçradı ve bağırdı:

— Kalkın çocuklar! uğursuz geliyor, kalkın! Arada bir kahveye uğrar ve beni görürse mutlaka masamıza gelir. Kalkın!

Gelenin kim olduğunu görmeden, omzumuzu, kolumuzu, dizimizi, dirseğimizi dürten Fahrinin zoru ile, hepimiz, apar topar yerimizden kalktık ve kahveden çıkarak parka girdik. Fahri bizi bir sıraya oturttu ve hayretle büyümüş gözlerimizdeki sessiz suallere cevap vermiye başladı:

— Felâkettir çocuklar, dedi, bu adam felâkettir. Sırnaşık ve uğursuz bir mahlûk. Sırnaşıklığı birşey değil, fakat uğursuzluğu dehşet. Ben bunu tanıyalı iki aydan fazla oluyor. O zamandanberi sizi görseydim bu uğursuzdan hepinize çok bahsedecektim. İlk defa onu bu kahvede tanıdım. Şevketle tavla oynuyordum. Selâmsız sabahsız masamıza yanaştı bu. Hani bilârdo, şatranç, tavla meraklısı adamlar vardır. Sizi hiç tanımadıkları halde müşterek merakınızın verdiği ananevî bir hakla masanızın başına çökerler ve sizinle konuşmıya başlarlar. Bu da öyle yaptı. Benim yanıma oturmuştu. Az para ile oynamak âdetim olduğu halde ogün ölçüyü şaşırdım ve beş lira kaybettim. Kahveden çıkarken bu uğursuz da yanımızdan geliyordu. Fakat bu sefer Şevketin yanında idi. Tam sedin merdivenlerini inerken zavallı Şevket, başı dönerek bir buçuk metreden aşağı yuvarlanmaz mı? Kolu kırıldı. Ben uğursuzluğun bu heriften geldiğini pek fark etmemişdim. Fakat bir hafta kadar sonra ona köprüde rastladım. Yine sırnaştı ve benimle yürümiye başladı. Lakırdıya tutularak vupuru kaçırdım. Fakat bu birşey değil. Karaköyden geçerken bir yük arabasının hayvanları ürktü, şahlandı, üstüme yürüdü, yere yuvarlandım, başım yarıldı, polisler beni eczaneye götürmiye mecbur oldular. On beş gün başım sarılı gezdim.

«Bu da birşey değil. Uğursuz ogün evimin telefon numarasını almıştı. Ziyaretime gelmek istiyordu. Birkaç defa telefon etti, yok dedirttim. Bir defasında telefonu ben açtım ve kaçamadım, dedi ki:

«— Nihayet sizi evde bulabildim. Şimdi ziyaretinize geliyorum. İnşallah bir mâni yoktur.

«Bir yalan attım:

«— Hastayım, dedim, üstünüze âfiyet şiddetli bir nezle olmuşum, bugün gelmeyiniz, korkarım size de geçer.

«— Geçmez, geçmez, dedi, ben de üstünüze âfiyet nezleyim, karşılıklı aksırırız!

— Bir haftadanberi evde ne rahatımız, ne de huzurumuz kaldı...
— Ne o üst kattakiler radyo mu aldılar?..
— Hayır biz kübik eşya aldık...

«On beş dakika sonra eve damladı. Sahiden nezlesi vardı ve habre aksırıyordu. Yalanım meydana çıkmasın diye ben de elime kocaman bir mendil aldım, aksırıp öksürmiye başladım. Herif dört saat oturup gittikten sonra ben sahiden aksırmıya başlamaz mıyım? Arkasından bir üşüme, bir titreme, yatağa düştüm, bir hafta kadar yattım, arkadan bizim karı hastalandı, derken o yatakta iken küçük kızım gripe yakalandı, grip zatürriye çevirdi, az kalsın çocuğumuzu kaybediyorduk. Herkese bu herifin uğursuzluğunu anlatıyorum. Onu tanıyanlar zuhur etti. Meğer uğursuzluğu meşhurmuş: Dünyaya geldiği gün annesi ölmüş, babasına da nüzül inmiş; mektebe başladığı gün mektebin bacasına yıldırım düşmüş. Evlendiği gün...

Fahri sözünü bitiremedi.

Parkın dışarısında, kahve tarafında bir gürültü vardı.

Ayağa kalkarak baktık.

Kahvenin önünde bir kalabalık, bir telâş...

Hep birden parktan çıkarak o tarafa doğru yürüdük.

Ahali: — Yangın var! diye bağırıyordu.

Fahri bize:

— Gördünüz mü uğursuzu? dedi, mutlaka ateşe yakın oturmuştur.

Fakat, itfaiyenin gelmesine lüzum kalmadan yangın söndürülmüştü. Kahveye girdik, çünkü uğursuz orada yoktu.

Fahri kahveciye:

— Geçmiş olsun! dedi.

— Eyvallah... Hep o uğursuzun işi. Geldi, ocağın yanındaki masaya oturdu. Dakikasına varmadan baca tutuştu.

— Bereket itfaiyeye lüzum kalmadan söndürülmüş.

— İtfaiyeye ne hacet! uğursuzu kapı dışarı attım, bitti, gitti! bir daha bu dükkândan içeri ayağını attırmam. Zaten gören müşteri kaçıyor. Ahali tanımış. Geçen gün bu uğursuz kalabalık bir tramvaya biner. Onu tanıyan ahaliden birkaçı bilet paralarının üstünü almadan tramvaydan inerler, arkasından ötekiler de iner ve tramvay bomboş kalır!

Kahveci başını sallayarak ilâve etti:

— Bir daha buraya gelirse içeri sokmıyacağım ve «adresini vereyim, git, kahveyi kaynanamın evinde iç» diyeceğim!.

S. **

Mizahî Roman

-- 6 --

Yazan: DİKEN

— Ben mi? Behzat Akifte idim. Lâkin sen asıl ne diye geldin?

Şadüman suratını astı:

— Fena mı ettim? İstemiyorsan, yahut ki dalaverelerine mâni oluyorsam, çıkar giderim.

— Hayır! onu demek istemedim. Nereden esti diye sordum.

Şadüman omuzlarını silkip, başını bir yana eğerek: «hiç! öyle, geldim işte!» demek istedi. Behlül hakikatte bu gelişten çok memnun olmuştu. Kavga, gürültü ediyorlardı ama, o, Şadümanı candan seviyordu. Tanrının inayeti bir tesadüf şeklinde tecelli ederek kendilerini karşı karşıya getirdiği, biribirinin kucağına attığı gündenberi, ressam âdeta hayal içinde yaşıyordu.

Bu yaşa gelinciye kadar, para ile satın alınan muvakkat hazlar müstesna olmak üzere, aşkın tadını tatmamış olan bu adam herşeyi mikroskop altında büyüterek görenlerdendi. Neyin nesi olduğunu öğrenmek zahmetine bile katlanmadığı bu şımarık, terbiye yoksulu mahalle kızının aşkı ona Leylânın aşkından daha büyük, daha kudsî geliyordu. Kendisini sevmek, kendisine hayatın en ince hazlarını tattırmak tenezzülünü gösteren bu kadın kim olursa olsun, onda taşmak için fırsat bekliyen duyguları birdenbire coşturmakla lütfetmişti ve Behlülün ebedî minnettarlığına hak kazanmıştı.

Üsttarafını aramıyordu; sormuyordu. Mümkün olsa onun tebessümlerile karın doyuracak, teninin kokusu ile sarhoş olacak, gözlerinin bakışı ile gönlünün hararetini söndürecekti. Onun yüzüne baktıkça, bayramda hediye bekliyen bir çocuğun tehalükünü gösteriyordu. Elini eline değdirirse, kıymetli bir antika kâseyi tutan bir meraklının endişelerini duyuyordu.

Şadümana hiç hiyanet etmemiş değildi. Fırsat buldukça, civar köşklerdeki hizmetçilerden, onun gençliğine ve yakışıklılığına tamah edenleri, resimlerini yapmak bahanesile atelyesine atıyordu. Fakat hiç birinde Şadümanı unutturacak bir meziyete, bir hususiyete raslamamıştı. Adeta, Behlül, gülü açıktan açığa tercih ettiği ve hepsinden üstün tuttuğu halde ne menekşeyi, ne karanfili, ne de hattâ küpe çiçeklerini ihmal etmiyen bir bahçe meraklısı idi. Uzun endamından dolayı zambağı, renginden dolayı leylâğı, ateşe benzediği için de gelinciği seviyordu. Fakat yine de gülü bunların hiç birine değişmezdi.

Sevgilisini aldatıyordu ama, aldattığına kendi kani değildi. Biraz da kıskanç olmasa, tamamile mes'ut olacaktı. Fakat çok kıskançtı. Öylesine kıskanç ki tarihte adı geçen en meşhur kıskançları bile gölgede bırakırdı. Kendi mezhepleri geniş olan kimselerin başkalarına karşı gösterdikleri taassupla malüldü. İşte bunun içindir ki, Şadümanın hususî hayatını deşmekten daima çekinmişti.

— Ey, anlat bakalım: Ne var, ne yok? diye sordu.

— Sana fena bir havadis vereceğim.

— Hayrola?

— Yarın Nazmi geliyor.

Behlül o kadar şaşırdı ki taş kesildi.

— Nazmi, kim?

Şadüman, gayet tabiî bir tavırla:

— Kocam! dedi.

— Ay! sen evli miydin?

Şimdi, büsbütün dona kalmıştı. Kocası! ne münasebet?. Bu da nereden çıkıyordu? Şadümanla tanıştı tanışalı onu bekâr, kimsesiz bellemişti. Bu tepeden inen koca, şimdi onun bütün rahatını, huzurunu kaçıracak, hayatını altüst edecekti. Oldu mu ya?

Şadüman izahat verdi:

— Evliyim, şekerim! sana söylemedim, kıskanırsın diye. Nazmi Bursada oturur. Havası rutubetli diye ben gidemiyorum. Hem de burada ihtiyar haminnem var; onu da yalnız bırakmak istemiyorum. Anlıyor musun? Kocam, iki üç ayda bir beni özler, gelir..

Behlül, karşılık, söyliyecek hiç bir şey bulamadı. Eli, ayağı buz kesilmişti. Başı öyle dönüyordu ki, gökyüzünün maviliği, etraftaki ağaçların yeşilliği, açık duran kapının önündeki gelincik tarlasının kızıllığı, gözlerinin önünde bir halita halinde oynuyordu.

Şadüman izahatını bir türlü kesmeyince, Behlül:

— Sus! yeter!. Diye bağırdı.

Ve arkasından, deli gibi çırpınmıya, haykırmıya, ağlamıya koyuldu. Nerede ise, dayak faslı başlıyacaktı. Bunu Şadüman çok iyi biliyordu. Daima, ne olsa, kabak onun başına patlardı. Behlül, metresine karşı, fazla şımartılmış bir çocuk gibi insafsız ve zalim davranırdı. Ve belki de bunun için, kadın da onu çıldırasıya seviyordu. Lâkin bu sefer, Behlül birdenbire sükûnet buldu. Bir iki dakika süren bir sükûtu müteakip:

— Otur da seninle konuşalım! dedi.

— Peki.

Karşı karşıya geçtiler. Behlül, masanın üzerinde eline geçirdiği bir sofra bıçağı ile oynuyordu. Şadüman, şaka tavrile:

— Yoksa beni öldürmiye mi niyetin var? Diye sordu.

Behlül bir facia aktörü gibi, cevap verdi:

— Belki!..

Hâlâ başında duran kasketinin, vaziyetin ciddiyetini ihlâl etmekte olduğunu farkederek, hızla çıkardığı gibi uzağa fırlattı ve arkasından da ayağa kalkarak, kadının üzerine doğru yürüdü.

— Alçak!. Melun!. Diye homurdandı.

Şadıman, gayri ihtiyari bir hareketle geriye çekilerek, sordu:

— Devam edecek —

Letafet Basımevi

İMTİHANLAR YAKLAŞIYOR

Değerli olduğu kadar da zeki ve şakacı bir lise muallimimiz derslere kâfi derecede çalışmıyan son sınıf talebesine geçen gün şöyle söylemiş.

— Ötedenberi usul şudur ki Haziran gelince son sınıf talebesi mektepten çıkar, hoca onları uğurlar. Bu sene dersler öyle kötü gidiyor ki korkarım iş tersine olacak. Sizi bırakıp beni çıkaracaklar ve siz beni uğurlıyacaksınız.

AŞK ROLLERİ

Bir arkadaş güzel fakat kabiliyetsiz bir aktristen bahsediyordu:

— Mübarek kadın aşk rollerini öyle acemice oynuyor ki seyreden ömründe kocasını aldatmamış sanır.

BAHÇIVANIN ÇOCUĞU

Bir mektep muallimi anlatt:

Talebemden birinin babası bahçıvandır. Harbiye taraflarında büyük bir bahçesi vardır. Geçen gün çocuğa: — Baban salataları ne ile suluyor? Diye sordum.

Çocuk safiyetile: — Bizim suyumuz boldur efendim, dedi, etraftaki bütün lâğımlar bizim bahçeye akar.

— Size böyle pis sularla yetişen salataların mikroplu olduğunu, tifo, dizanteri gibi hastalıkların hep bunlardan çıktığını kaç defa söyledim

— Evet efendim biliyorum.

— Peki babanın bu işe senin kadar aklı ermiyor mu?

— Ermez olur mu, efendim?.. Babam salataları bize yedirmiyor, satıyor.

— Geçen seferki gibi ceket çok uzun olmasın... Eteğimi öpenler fazla eğilmiye mecbur oluyorlar...

Yazısız hikâye..

Ademi İktidara

Karşı

Hormobin

Tabletleri

Galata Postakutusu 1255 Hormobin

Okuyucularımıza :

Gazetemizin günü geçmiş sayılarını Türkiye hudutları dahilinde ve haricindeki bütün bayilerimizden ayni fiyatla tedarik edebilirsiniz. Arzu eden okuyucular günü geçmiş sayıların bedellerini posta pulu olarak idarehanemize gönderebilirler. Mektuplarını alır almaz gazetelerini derhal sevkederiz.

Herkese lâzım bir eser

MEŞHUR ★ ADAMLAR

1 inci ve 2 inci cildi çıktı. 3 üncü cildi tamamlanmak üzeredir.

"Meşhur Adamlar Ansiklopedisi„ Türkiyede ilk defa olarak tam ve mükemmel bir şekilde meydana konan biyografi eseridir. Hâdiselere karışıp tarihte isim bırakan bütün şahsiyetler, hüviyetlerile ve karakterlerile tesbit edilmiştir. Bu itibarla "Meşhur Adamlar Ansiklopedisi„ her meslek mensubunun kütüphanesinde bulunmak lâzımdır. Üçüncü cildi de yakında tamamlanacaktır. Her cildin fiatı 3 liradır. Muallim, talebe ve zabitler için hususî tarife tatbik edilir. Ayrıca posta ücreti alınmaz.

Meşhur adamlar Ansiklopedisi her kütüphanenin en değerli eseridir. Bu güzel Ansiklopedinin zengin sahifelerinde her aradığınız meşhur adamın ismini, hayatını ve resmini bulacaksınız.

BASURDAN

Ameliyatsız yalnız

HEDENSA

ile kurtulursunuz. Memeleri mahveder, kanı, ağrıyı derhal keser. Bütün dünyada milyonlarca hayat kurtarmıştır. Birçok Alman profesörlerinin. takdirnameleri kutusuundadır

SIHHÎ AĞIZLIKLAR

Sigaranın nikotinini kâmilen çeken Alman doktor Apostel'in en son icadı.

Şatış yeri : Sultanhamam, kebabcı karşısında Sahibinin Sesi mağazası. Ağızlıklar üzerinde Doktor Apostel'in imzasına dikkat.

Anadoludan arzu edenler İstanbul posta kutusu 180 adresine yazdıklarında sipariş, posta ile tediyeli olarak derhal gönderilir.

Karikatür

İngiliz Siyaseti

Fransa — İngiliz beni seviyor, sevmiyor.... seviyor, sevmiyor...

İngiliz — Maryan, ben de merak ediyorum, seviyor muyum, sevmiyor muyum ?

Ahmed SaitBası mevi İmtiyazı alan ve neşriyatı idare eden : T. Şükrü